

Cuvântul lui Dumnezeu de Sfintele Paști, ziua a treia

În a treia zi de Paști, Eu, Dumnezeu-Cuvântul, Mă așez în carte și grăiesc învățând, așa cum Îmi învățam acum două mii de ani ucenicii și-i numeam pe ei prietenii Mei și le spuneam toate, le spuneam ca să le știe, chiar dacă unul dintre ei ieșea mereu și ducea vorba de colo-colo până la mai-marii templului, care se pregăteau să-Mi pună vină și să Mă dea batjocurii și răstignirii, și le trebuia ajutor pentru aceasta chiar de la cineva dintre apropiații Mei, care știa de la Mine toate, precum am spus că toate le spuneam lor ca la prietenii Mei.

O, Hristos a înviat, fiilor din porți! Mi-ați lăsat deschise porțile, fiilor. O, așa este la praznicul de înviere când se cântă Hristos a înviat, și porțile rămân deschise apoi. Aceasta este cântarea care vestește peste cer și peste pământ Paștile Domnului, învierea Mea de după răstignire a treia zi, în ziua întâi a săptămânii, precum este scris despre toate câte s-au petrecut atunci.

O, Hristos a înviat, fiilor primitori de Dumnezeu! Am spus vouă să grați poporului cuvântului Meu că durerea și încercarea care naște durere nu sunt lucrute acestea decât de cei mai apropiați, așa cum s-a petrecut cu Mine, și așa cum și cu voi s-a petrecut în zilele acestea. Cei mai apropiați lângă Mine și lângă voi v-au dat pe voi defăimării și batjocurii și au ascuns în ei și între ei vina aceasta și s-au scuturat de ea și au pus-o pe alții prin care v-au dat batjocurii, și s-au despărțit ei apoi de Mine și de voi și au plecat în lături și nu mai au cărare, o, nu mai au, că lumea în mijlocul căreia stau ei nu-i cărare, ci este ea strâmtorare lor. O, strâmtorare este lor calea cea largă, chiar dacă ei se bucură că nu Mă mai au de veghetor peste ei și de Stăpân al sufletelor lor și al lucrărilor lor de multe feluri.

O, iată, mereu, mereu s-au ivit dureri și tristețe mare din partea celor ce s-au jucat de-a statul și de-a plecatul de lângă Mine și de lângă voi, fiilor. O, nu se umblă aiurea dacă ești al Domnului, creștinule ușernic, că iată-l pe Iuda ce Mi-a făcut cu umblatul lui de colo-colo mereu și cu grăirea lui cu care pleca din mijlocul ucenicilor Mei și o înșira cum găsea el cu cale până în ziua când a văzut rodul cel rău al umbletului lui și al grăirii lui despre cele ce erau taine ale lui Dumnezeu, căci și ucenicii Mei erau taine ale Mele, și nu erau ucenici și atât.

Se ducea Iuda și vorbea toate peste tot, iar mai-marii templului și ai pretoriului au pregătit vină pentru Mine și M-au dat batjocurii și hulei de tot felul și morții pe cruce apoi, căci se temeau toți mai-marii de puterea și de măreția Mea, în lucru acestea pentru credința în Mine a oamenilor care-și doreau salvarea, iertarea, vindecarea de rane și mântuirea.

O, după toate durerile din zilele acelea pline de zbucium chiar și pentru răstignitorii Mei, a venit apoi ziua întâi a săptămânii, care M-a dovedit pe Mine înviat dintre cei morți. O, am înviat, și peste tot în Ierusalim și în Iudeea se auzea din gură în gură: Hristos a înviat! Iuda însă nu mai era, căci singur și-a croit plata cea rea pierzându-și mințile de frică și de durere mare, care l-au dus pe el la disperarea pe care n-a mai putut-o purta, și s-a lăsat păcălit de diavolul, care l-a condus spre deznădejde mare, iar dacă n-a mai avut învățător și frați, cum avea când era cu noi, s-a prăbușit acest ucenic și s-a pierdut dureros, și s-a dus și această veste peste tot atunci, și a folosit și aceasta spre adevărarea că Eu am fost Fiul lui Dumnezeu și că am venit pe pământ și că am fost dat în lături de mai-marii iudeilor, care M-au dat răstignirii ca pe un vinovat, și că au fost făcuți de răs cu toții și s-au speriat de tot la vestea învierii Mele, căci urechile lor erau hrănite clipă de clipă cu adevărul că Hristos a înviat și că L-a întâlnit Maria Magdalena și că S-a arătat apoi ucenicilor ascunși tainic, și lui Toma apoi, și altor ucenici iar și iar timp de patruzeci de zile. O, ce jar aprins a coborât peste ei, peste toți care Mi-au pus vină să Mă șteargă de pe pământ, dar Eu iarăși am fost, căci am înviat și sunt viu în vecii vecilor și sunt Cel fără de moarte, iar moartea s-a lăsat biruită în lupta ei cu Fiul lui Dumnezeu Tatăl, cu Cel fără de moarte.

O, fiilor din porți, M-am scris trei zile în carte cu cele întâmplate atunci cu Mine și cu ucenicii Mei. Iată, cele sfinte nu trebuie risipite, nu trebuie jefuite nici măcar tainele, care pot fi

risipite prin cuvinte și jefuite apoi de cei necredincioși, de cei fără de lege, o, și cât dau Eu cu toți cei din cer, cu toate oștirile și puterile cerești dau să ocrotesc lucrarea Mea cu voi, după ce dintre cei de lângă voi s-au dus în lături, fiilor, și au împrăștiat tainele Mele cu voi și au împărțit vină peste voi și au lovit înapoi cu ea pentru dezvinovățirea lor, a nestaturii și a nestatorniciei lor, și M-a durut și Mă doare adânc rana făcută de ei și n-am cum s-o uit sau s-o vindec dacă ea Mă doare, dacă o simt vie, fiilor, vie mereu, de vreme ce se pun mereu lemne pe foc, iar focul Îmi arde pe rană.

O, iată, iată, la cei ce v-au părăsit crezând că v-au părăsit pe voi, și nu pe Mine, va veni peste ei o grea de dus mustrare a conștiinței și vor fi mult apăsați sub ea și nu vor ști ce să facă și încotro s-o ia după răcoare, căci părerile de rău și amintirile care vor tot ieși în calea lor ca să le amintească de drumul lor cu Mine și cu voi, se vor face acestea foc și-i va frige la suflet, căci Eu am promis, și voi fi adevărat și Mă voi preaslăvi prin această lucrare de cuvânt și mult voi ocroti această cale și mulți se vor uita pe ea și vor tânji după această slavă pregătită cu trudă, și care va avea fiii ei pe cei care au răbdat cu iubire și cu credință și cu statornicie până la sfârșit, că nu se poate să fie Dumnezeu lovit și să nu-l doară mult și mereu apoi pe cel care lovește în Dumnezeu, în Duhul Sfânt, Care lucrează din cer peste pământ din partea lui Dumnezeu.

O, nu se poate să judeci pe fratele tău, și să nu fi judecat prin aceasta, creștine judecător de frați. Cei ce Mi-au pus vină acum două mii de ani, ei chiar prin aceasta au fost judecați, și s-a văzut apoi că au fost judecați. O, nu trebuie să pui vină pe nimeni pentru vina ta dacă voiești pentru ea să găsești cumva milă de la Dumnezeu, căci Maria Egipteanca n-a numit pe nimeni pe nume pentru multele păcate ale slăbiciunii ei, decât a zis că pe mulți i-a tras să cadă spre ea și i-a pătat de păcatele ei, și apoi s-a pocăit, i-a părut rău, i-a părut mereu rău pentru ea și pentru toți cei prinși sub vina ei. Și iată, creștinii care cad de la Dumnezeu și de lângă voi se apucă apoi să găsească țapi ispășitori pentru căderea lor, dându-i pe nume spre vină, o, dar nu stă în fața Domnului această dezvinovățire, ci, din contra, au aceștia parte de judecată și mai grea, pentru că au adus pe alții înaintea Domnului pentru căderea lor de lângă Mine și n-au spus ca vameșul: *«mi-
lostiv fii mie, păcătosului, o, Doamne!»*.

O, iată ce spun! Păcatele nu se aseamănă între ele de la om la om, de la făptaș la făptaș, și pe mulți îi văd Eu, Domnul, pe mulți făcând asemănarea între ei și alți greșiți asemenea lor, zic ei, sau alți vinovați pentru vina lor ca să-și facă îndreptățire, dar nu, că nu știi tu, omule judecător, nu știi dacă nu cumva ai fost tu cel ce smintești, și nu știi dacă nu cumva Domnul va spune de cel învinuit de tine: *«Fericit cel căruia Domnul nu-i va socoti păcatul păcat!»*. Așadar, nimic nu-și poate omul îndreptăți, și bine este pentru fiecare greșit să-și însușească singur păcatul și să vină ca vameșul să-Mi ceară pentru el milă și să nu se uite el la altul, ca păcătos pentru păcatele lui.

O, fiilor din porți, vine zi de sărbătoare la izvor. Peste trei zile are sărbătoare mama Mea Fecioară între sfinți și între creștini pe pământ, izvorul Maicii Domnului, și vin creștini după apă sfințită prin cuvânt de rugăciune de tămăduire și de alungare a tot răul, iar mama Mea Fecioara este mijlocitoarea prin apa sfințită la izvor. O, pregătiți-vă, dar, să stați înaintea celor ce vin și hrăniți-i de la Mine, fiilor. Vine apoi peste iarăși zece zile întâlnire mare, vine duminica femeilor mironosițe și se strâng mulți, și încă mai mult de lucru veți avea. O, vă întăresc, fiilor, vă întăresc Eu și vă dau vlagă și vă dau tot ce trebuie să fie pentru adunare sărbătorească, iar voi cereți timp prielnic, cereți, fiilor, că prin rugăciune spre Dumnezeu toate se dau și toate se împlinesc din cele scrise să se îplinească și să se ivească apoi.

O, pace vouă la tot lucrul cel pentru zile de slavă și de sărbătoare cu slavă! Vom spune până la praznicul Înălțării Mele la Tatăl, mereu vom spune cântarea de Paști: Hristos a înviat!, și ne vom aduna apoi cu cei ce ne iubesc și ne vom strânge la praznic de Duh Sfânt, și ce frumos va fi pentru Mine și pentru voi și pentru cei ce se vor aduna la izvorul Meu de cuvânt, o, ce frumos, ce frumos!, iar Eu, Domnul, aștept să Mă mângâi și să mângâi, căci sunt Mângâietor, fiilor.

Binecuvântată să fie strângerea la izvorul mamei Mele Fecioara peste trei zile, și binecuvântați să fiți voi, cei ce deschideți sărbătorilor Domnului. Fiți toți una, fiilor. Cu toții în stânga, cu toții în dreapta, nu uitați, și așa se împlinește numaidecât totul, iar voi ați văzut aceasta de atâtea ori.

Și „*Hristos a înviat!*” vom spune celor ce vin la apă, iar Eu, Domnul, le voi spune lor bun venit, numai să Mă aibă ei de Stăpân al lor ziua și noaptea și să le fiu lor Dumnezeu și să le fiu Învățător, iar ei să împlinească peste ei, mereu să împlinească ei cuvântul Meu, învățătura Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2016